

68-72-84/2
Big 10.06.16p

**Відгук
офіційного опонента,
кандидата юридичних наук Степаненка Віктора Вікторовича
на дисертаційне дослідження Данчула Олександра Сергійовича
на тему «Профілактика адміністративних правопорушень Державною
службою охорони при МВС України» подане на здобуття наукового
ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 –
адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право**

Актуальність теми.

Одним із головних завдань сучасної держави є досягнення громадянського миру і злагоди в суспільстві з-поміж іншого за допомогою ефективного функціонування системи профілактики правопорушень, зокрема тих, що вчиняються у сфері власності.

З огляду на викладене, детермінантами роботи, що спонукали інтерес автора до її виконання стали зловоденні потреби практики та реальна дійсність. Основною ж панівною ідеєю, її домінантою є вдосконалення законодавчого забезпечення профілактики правопорушень, що здійснюється Національною поліцією і таким її підрозділом як поліція охорони, що не так давно мала іншу назву – ДСО при МВС України, однак функції її від цього не змінилися.

Отже, дисертаційна робота, підготовлена Данчулом О.С., присвячена досить актуальній темі, оскільки, окрім зазначеного, вона обумовлена сучасними потребами адміністративно-правової науки і комплексом теоретико-правового просування та розроблення рекомендацій стосовно забезпечення профілактики правопорушень загалом Національною поліцією та тими підрозділами, які відповідають за охорону власності, зокрема поліцією охорони (ДСО), що доволі гостро стоїть в сучасній Україні, а також відсутністю наукових розвідок цієї проблематики в умовах сьогодення.

Ступінь обґрунтованості наукових положень висновків і рекомендацій сформульованих у дисертації

Ступінь обґрунтованості наукових положень висновків і рекомендацій сформульованих у дисертації обумовлена, передусім, обґрунтованою і логічною побудовою дисертації, яка дозволила охопити предмет дослідження та простежити авторський задум, вибудувати чітку послідовність розкриття запропонованої наукової проблеми.

Дисертація складається зі вступу, двох розділів, що містять 9 підрозділів, висновків та списку використаних джерел. Обрана структура дозволила авторові всебічно дослідити предмет дисертаційної роботи, а зацікавленим особам – простежити авторський творчий задум, краще усвідомити зміст, сутність та проблеми профілактики адміністративних правопорушень Державною службою охорони при МВС України (поліцією охорони). Винесені на захист положення характеризують роботу як комплексне дисертаційне дослідження, присвячене вивченню питання профілактики адміністративних правопорушень Державною службою охорони при МВС України.

Аналіз змісту роботи свідчить про те, що дисертація становить наукову, прикладну, самостійну, завершену, аргументовану, комплексну роботу, має високий науково-теоретичний та прикладний рівень.

Достатній рівень вірогідності та наукової обґрунтованості результатів виконаного дослідження забезпечено використанням значного обсягу літературних джерел, нормативних актів, що складають 190 найменувань, узагальнених практичних матеріалів, відповідних наукових методів. Автор проаналізував значну кількість джерел, в яких відображено різноманітні аспекти вивчення забезпечення профілактики адміністративних правопорушень Державною службою охорони при МВС України, її компетенції та повноважень на сучасному етапі розвитку, особливості професійної діяльності поліції охорони у сфері профілактики

правопорушень, сутності та змісту профілактики правопорушень поліцією охорони тощо.

Всі розділи і підрозділи дисертації написані у відповідності до поставленої мети і задач наукового дослідження.

В розділах дисертант проводить детальний аналіз поліції охорони як суб'єкта профілактичної діяльності, аналізує адміністративно-правовий статус ДСО (поліції охорони) як суб'єкта профілактики правопорушень (с. 33), вивчає компетенцію та повноваження ДСО (поліції охорони) (с. 45), проаналізовано особливості професійної діяльності поліції охорони у сфері профілактики правопорушень (с. 55), охарактеризовано законодавче забезпечення профілактичної діяльності підрозділів ДСО (поліції охорони) (с. 82), з'ясовано сутність та зміст профілактики правопорушень поліцією охорони (с. 87). Особливо заслуговує на увагу спроба автора розкрити взаємодію поліції охорони з недержавними охоронними структурами при здійсненні профілактичної роботи (с. 135).

У висновках дисертантом викладаються науково обґрунтовані положення щодо удосконалення механізму підвищення ефективності профілактичної роботи поліцією охорони. Дослідження комплексу проблем в цій сфері дозволило зробити низку важливих наукових висновків, що суттєво впливають на розвиток адміністративного права та нормативно-правової бази у сфері профілактики адміністративних правопорушень Державною службою охорони при МВС України.

Загальний аналіз змісту роботи свідчить про достатній рівень наукової підготовки автора та його глибоку обізнаність з теоретичними і практичними проблемами тематики, що досліджувалась. Це відобразилось на змістовності і науковому рівні проведеного дослідження і практичному значенні щодо впровадження отриманих результатів в практику діяльності поліції охорони, науку адміністративного права та правоохоронну сферу.

Отже, основні положення, висновки, рекомендації, які містяться в дисертації достатньою мірою теоретично обґрунтовані.

Достовірність наукових положень, наукова новизна і практична значущість одержаних результатів.

Достовірність наукових положень дисертації досягнута автором за рахунок комплексного використання необхідної сукупності методів теорії пізнання. В процесі дослідження дисертантом опрацьовано широке коло літературних джерел комплексного та монографічного характеру, автори яких є фахівцями у галузі загальної теорії права, філософії права, адміністративного права і процесу, враховано практичний досвід забезпечення профілактики правопорушень, відповідне законодавство і практика його застосування. Завдяки цьому автор послідовно, системно і конструктивно проаналізував важливі теоретичні питання, що розкривають зміст теми дослідження, визначив методологічне значення різних поглядів вчених на зміст і сутність профілактики правопорушень.

З огляду на це, можна констатувати, що достовірність отриманих результатів і обґрунтованість сформульованих пропозицій визначається вірно обраним методологічним підходом до проведеного дослідження, об'ємним та всебічним використанням наукового та емпіричного матеріалу.

Оцінюючи наукову новизну одержаних результатів, слід зазначити, що вона визначається насамперед тим, що внаслідок багаторічного комплексного дослідження профілактики адміністративних правопорушень ДСО на основі аналізу реального стану та загальної характеристики профілактики адміністративних правопорушень в Україні, а також виявлення особливостей і тенденцій у діяльності підрозділів ДСО та узагальнення світового досвіду у вказаній сфері зроблена спроба розгляду теоретичних та науково-прикладних проблем, пов'язаних із зазначеними питаннями.

Заслуговують на увагу проведені в результаті наукового дослідження новизна, наукові положення, запропоновані автором та питання, що набули

подальшого розвитку, зокрема: визначення системи повноважень підрозділів ДСО, з виконання профілактичної функції, пропозицій стосовно вдосконалення цієї важливої діяльності; положення про запровадження єдиної системи показників ефективності проведення індивідуальної профілактичної роботи щодо попередження правопорушень на об'єктах усіх форм власності, а також забезпечення особистої безпеки фізичних осіб на договірних засадах; положення про запровадження єдиного комплексного механізму взаємодії та обміну інформацією між структурами, які безпосередньо здійснюють профілактичну роботу в НП; пропозиція щодо спеціалізації низки вищих навчальних закладів МВС з підготовки необхідного персоналу для роботи в органах і установах системи профілактики та превенції, з організацією в цих навчальних закладах спеціалізованих факультетів (відділень, курсів, груп) або викладання спецкурсу; обґрунтування необхідності внесення змін до Закону України «Про охоронну діяльність» від 22.03.2012 р. в частині основних положень та засад діяльності ДСО щодо охорони об'єктів усіх форм власності – майна, вантажів, грошових знаків і цінних паперів та інших цінностей, а також забезпечення особистої безпеки фізичних осіб на договірних засадах, стосовно успішної реалізації єдиної та ефективної концепції охорони на території України, а також низка інших положень, ілюстрація яких міститься в дисертації та авторефераті.

Дисертація містить низку інших напрацювань теоретичного та практичного характеру, які є своєчасними і можуть бути використані вченими та практичними працівниками в роботі, спрямованій на подальший розвиток та вдосконалення профілактики адміністративних правопорушень Державною службою охорони при МВС України.

Визначаючи теоретичну і практичну цінність зазначеного наукового дослідження Данчула О.С., позитивно оцінюючи його загалом, мушу визнати, що окремі положення мають дискусійний характер і

потребують глибшого дослідження і обґрунтування, з-поміж них можна назвати такі:

По-перше, здійснюючи аналіз адміністративно-правового статусу ДСО (поліції охорони) як суб'єкта профілактики правопорушень автор аналізує різноманітні підходи вчених до того, з яких елементів складається такий статус, однак чітко не простежується авторська позиція щодо переліку таких елементів, або ж до того чию думку дисертант підтримує у цьому питанні (с. 36-40).

По-друге, позитивно оцінюючи те, що в сучасних умовах автор розглядає поліцію охорони не лише як караючий орган, а передусім як орган, що покликаний надавати охоронні послуги, однак необхідно було б ширше розкрити питання удосконалення механізмів надання охоронних послуг населенню, що дозволило б підвищити довіру останніх до правоохоронних органів.

По-третьє, визначаючи місце і роль поліції охорони у загальній системі профілактики правопорушень, що здійснюється Національною поліцією, на нашу думку, дисертантові було б доцільно якомога ширше зупинитися на причинах і умовах, що сприяють здійсненню конкретних адміністративних правопорушень або полегшують їх здійснення у сфері власності.

По-четверте, погоджуючись з дисертантом у тому, що охоронна діяльність як активна форма профілактики, запобігання та протидії правопорушенням сьогодні стає особливо затребуваною, викликає певні застереження теза автора про те, що «сьогодні, з урахуванням зростання мережі недержавних охоронних організацій, що надають комплекс охоронних послуг, спостерігається повільна тенденція зменшення присутності на охоронному ринку держави поліції охорони».

По-п'яте, в дисертаційному дослідженні не приділено належної уваги питанням зарубіжного досвіду охоронної діяльності, що на нашу думку, збагатило б роботу у контексті євроінтеграційних прагнень України

Втім, викладені зауваження мають дискусійний характер і не впливають на загальну позитивну оцінку роботи та не знижують її достатній науковий рівень.

Відображення результатів дисертаційного дослідження.

Зміст дисертаційного дослідження повною мірою відображений у 14 публікаціях, з яких 6 статей вийшли друком у фахових виданнях, 1 з яких внесено до наукометричної бази даних «Scopus-2015» та 8 тез виступів на різних науково-практичних заходах.

Висновок щодо відповідності дисертації встановленим вимогам.

Рецензована дисертація містить раніше не захищені наукові положення та отримані особисто автором нові науково обґрунтовані результати у сфері адміністративно-правової науки, які у сукупності розв'язують важливе науково-прикладне завдання. Дисертація має відповідну наукову цінність і позитивне значення для подальшого розвитку адміністративного права та адміністративного законодавства. Результати дослідження можуть бути використані у законотворчій діяльності, а також у науково-дослідній роботі та навчальному процесі.

Наукові положення, висновки та рекомендації, сформульовані в роботі, досить повно викладені в опублікованих автором наукових статтях, тезах доповідей на конференціях. Автореферат дисертації відповідає її змістові й повністю відображає основні положення та результати дослідження. Дисертацію й автореферат оформлено відповідно до встановлених вимог.

Отже, дисертація «Профілактика адміністративних правопорушень Державною службою охорони при МВС України» відповідає паспорту спеціальності: 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право та «Порядку присудження наукових ступенів і присвоєння вченого звання старшого наукового співробітника»,

затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 року № 567, а її автор – Данчул Олександр Сергійович заслуговує на присудження йому наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право.

Офіційний опонент:
кандидат юридичних наук,
начальник відділу моніторингу
Херсонського відділу поліції
ГУНП в Херсонській області

В. В. Степаненко